

Dagboek 4 12 oktober 2019

We hebben dit jaar twee scholen gebouwd in samenwerking met Wilde Ganzen en Stichting Scholenproject Cambodja Rotterdam (SSCR). Vandaag is er een officiële openingsceremonie georganiseerd waarbij we aanwezig hopen te zijn.

Vanuit Kampong Cham is het nog zo'n anderhalf uur rijden over een niet al te beste weg. We vertrekken al om 6 uur. We eten een stokbroodje onderweg in de auto als ontbijt.

Koy heeft haast. Want er komt vandaag een belangrijke gast, namelijk zijne excellentie Hun Neng, hij is de broer van de minister-president en momenteel een hoge ambtenaar bij de regering. Hun Neng is geboren in deze streek en daarom heeft hij mee betaald aan de bouw van de school.

Zo'n belangrijke gast laat je niet wachten. Vandaar de haast van Koy. Gelukkig kan hij zijn telefoon bedienen via de bluetooth, zodat hij zijn handen aan het stuur kan houden.

We komen ruim op tijd aan. Er staan al heel wat notabelen op ons te wachten en dus kan het handen schudden (dat doe je bij hooggeplaatsten) beginnen. De excellentie laat nog even op zich wachten, maar dan komt hij begeleid door veel assistenten en politie aan op het schoolterrein.

De school ziet er prachtig uit. Ook zijn er mooie speeltoestellen, een wip, schommels en een glijbaan geplaatst. We mogen plaatsnemen op het erepodium en dan kan de ceremonie beginnen.

Er zijn drie toespraken, namens Stichting De Brug spreekt Gerrit Bril. Hij geeft het voorbeeld van een wegwijzer, deze school mag de weg wijzen naar een betere toekomst. Hun Neng spreekt bijna een uur. Hij wijst de mensen er op dat er nu vrede is, en dat niemand moet protesteren en de rust moet bewaren.

Er worden vandaag ook vijf tweedehands fietsen uitgedeeld aan weeskinderen die ver van school wonen. Ook krijgen ze schooluniformen, schriften en pennen.

En dan is het tijd voor het lintje knippen. Veel mensen, waaronder de Nederlanders, mogen een klein knipje geven. Gelukkig is het lint breed genoeg. De excellentie geeft de beslissende knip. En dan is de school geopend. We gaan een lokaal bekijken en onze handtekeningen zetten in het grote boek. Nog snel een groepsfoto voor het naambord van de school, en dan moet de excellentie alweer afscheid van ons nemen.

Vanaf dat moment gaat alles in een lager tempo. We delen nog wat schriften en pennen uit aan de kinderen. Het is vakantietijd maar voor deze dag moesten de kinderen op school komen. Ze hebben de hele morgen tijdens de toespraken in de klas gezeten, en kijken vreemd naar die blanke mensen die nu in hun klas rondlopen. Er is ook een kleuterklasje in deze school voor 150 leerlingen.

Dan gaan wij naar O Som, het grote irrigatieproject uit 2016. Een grote dam vormt een waterreservoir, die momenteel helemaal vol is. Via een overflow kan het overtollige water worden afgevoerd. We pootje-baden naar de overkant en bekijken de sluis. Het is erg warm op de dijk. Maar het project ziet er prachtig uit.

We komen even bij en drinken een kop koffie in Stung Trang City, waarna we met nog een tussenstop op een toeristische plek terug rijden naar Kampong Cham City.

Zondag 13 oktober

Gerjan haalt ons op voor de kerkdienst in Prey Chhor. Omdat er drie bestuursleden van De Brug op bezoek zijn heeft Koy alle vrijwilligers uit Kampong Cham uitgenodigd, zodat de kerk mooi vol zit. We zingen eerst een paar liederen en dan worden we welkom geheten.

De kinderen worden binnen geroepen en zingen op het podium uit volle borst een paar liederen en ze maken er allerlei gebaren bij. Prachtig om al die kinderstemmen te horen zingen tot eer van God.

Pieter spreekt de gemeente toe en vertelt hoe bijzonder het is om zo ver van huis christenen te ontmoeten.

Koy heeft gevraagd of Gerrit vandaag de preek wil verzorgen. Gerrit vertelt over zijn ervaringen in Suriname, waar hij na een lange bootreis in een kerk kwam en daar het bekende lied "Welk een vriend is onze Jezus" hoorde zingen. In een andere taal maar met dezelfde wijs. En ook hier in Cambodja kent men dit lied. Dat gaan we dan ook met z'n allen zingen. Want de Geest spreekt alle talen en doet ons elkaar verstaan.

Gerrit leest psalm 121. De pelgrim ziet de hoge bergen als hij op weg gaat naar Jeruzalem. Dat is bedreigend, maar God bemoedigt hem. Hij is als een schaduw die hem altijd volgt en bewaart voor gevaren.

Er komen een paar vrouwen naar voren, die lichamelijke klachten hebben. Ze gaan voorin de kerk zitten. En we gaan samen voor hen bidden.

Na de dienst eten we met z'n allen in de kerk. Een aantal vrouwen hebben eten gekookt en dat laten we ons smaken.

Na het eten stellen de vrijwilligers zich voor aan de Brug bestuursleden. Ze vertellen om de beurt waarom ze dit werk doen. Ze zijn blij om iets te kunnen betekenen voor de armen in de dorpen waar ze wonen.

Gerrit, Jan Willem, Pieter en Geertje gaan het ziekenhuis bekijken dat naast Koy's huis staat en waar Diny van Bruggen nog heeft gewerkt.

En daarna gaan we richting Phnom Penh. Onderweg stoppen we nog bij de spinnenmarkt, waar lekkere knapperige vogelspinnen te koop zijn. Ook de sprinkhanen en kevers zien er heerlijk uit. Een paar kinderen hebben zelfs knuffelspinnen, die we even op onze hand of kleren mogen laten lopen. Een bijzondere ervaring die je niet snel zult vergeten.

Vlak voor Phnom Penh is vorig jaar een groot monument geopend, het Win-Win monument. In dit gebied zullen in 2023 de Zuid-Aziatische Spelen worden gehouden, waarvoor nu al grote stadions, zwembaden en wedstrijdbanen worden gebouwd. Dit monument moet vooral indruk maken op toeristen.

We rijden naar het hotel waar de bestuursleden de komende dagen zullen verblijven, checken in en gaan een hapje eten. Dan is het tijd om onze kamer in het kantoor op te zoeken. En om op tijd naar bed te gaan. Morgen héél vroeg weer op!